

Barcelona, 6 de gener de 2011

ANY IV. núm.

107

La meva felicitació i esperança per al nou any 2011

Que Déu et beneeixi i siguis feliç.
Que res ni ningú t'arrabassi la pau del cor.
Que el treball t'alliberi i et pacifiqui.
Que la relació amb els altres afavoreixi l'amistat.
Que la família sigui sagrada per a tu
i que sentis Déu en la teva vida.
Confia i sigues agraït.
Que mai no perdís la fe:
la fe en tu mateix,
la fe en els altres,
la fe en Déu.
Que Déu et somrigui i siguis feliç.
Una llum per a la nit i l'esperança sempre jove.
Que miris la vida en positiu.
Que transmetis confiança i alegria.
Que els obstacles t'estimulin en la lluita
i els fracassos no et deprimeixin.
Que el dolor ni et limiti ni et venci.
Que agraeixis el sol de cada dia.
Que aprofitis l'oportunitat de cada instant.
Que Déu t'afavoreixi i siguis feliç
Que trobis ajuda en els altres i tu siguis bo per a tothom.
Que ajudis els altres a ser feliços.
Que siguis solidari i sàpigues compartir.
Que la caritat sigui la teva dama preferida.
Que trobis sentit en el servir.
Que experimentis l'alegria de l'amor.

M. Cristina Martínez, presidenta

Obrint portes

L'èxit de les cançons, al marge de l'interpret, s'acostuma a construir amb dos components: la melodia i la lletra. Molts joves troben en el text el reflex dels seus estats anímics i n'arriben a memoritzar el contingut.

Davant l'arribada de l'any nou, em ve al cap la cançó de Gloria Estefan que es titula *Abriendo puertas* [*Opening doors*]. Sovint l'he utilitzada en els meus cursos i em sembla molt suggeridora. La tornada representa una barreja de realitat i d'esperança: «*Y vamos abriendo*

puertas, y vamos cerrando heridas. Porque en el año que llega vamos a vivir la vida. Y vamos abriendo puertas, y vamos cerrando heridas. Pasito a paso en la senda vamos a hallar la salida.» Un any nou constitueix una oportunitat per obrir portes, per iniciar projectes nous, per atalaiar horitzons d'esperança. Un any nou, per no quedar-nos aturats en el passat, exigeix una tasca: tancar ferides. Si no cicatritzen, fan mal i el patiment esquitxa el futur. Reconciliar-se amb el passat, reconciliar-se amb la pròpia història, és un requisit indispensable per llançar-se amb dinamisme cap al futur. Qui no té ferides acumulades en la seva vida? Relacions problemàtiques, ruptures amoroses, fracassos personals, la mort d'éssers estimats, dificultats laborals... Cadascú coneix la seva situació. Delectar-se en les ferides sense curar-

les resulta perjudicial. Les tasques apareixen amb claredat: acceptació enfront de la realitat, serenitat com a actitud interior, perdó davant de la persona que ofèn, veritat davant dels fets succeïts lluny de l'autoengany, reconciliació sense mitges tintes. No són fàcils de portar a terme, però són possibles. El primer perjudicat, en cas de no realitzar-les, és el mateix interessat. Una ferida oberta sempre és font de sofriment per a un mateix i per als altres. La tasca terapèutica i guaridora sobre les ferides produeix un resultat que pot sorprendre. Josep Maria de Sagarra escriu el 1954 una obra de teatre, el títol de la qual resulta ben aclaridor: *La ferida lluminosa*. Quan les ferides rebudes es treballen adequadament, tenen un efecte redemptor sobre un mateix i sobre els altres, en sorgir llum dels fons dolorosos de la persona. Pere, en la seva primera carta, afirma «les seves ferides ens curaven » (1Pe 2,25), recordant una frase d'Isaïes (Is 53,5) que aplica a Jesús.

Un any nou, una oportunitat per obrir portes. Els temps que ara ens toca viure són durs. La crisi dels valors, que ha provocat una situació econòmica greu i les tensions socials latents... requereix actituds constructives: «*Pasito a paso en la senda vamos a hallar la salida.*» Estem atrapats i busquem la superació. La ràbia, la desesperació, la impotència, l'agressivitat... només agreugen els fets i dificulten la convivència. L'esperança és bàsica: «*Como después de la noche brilla una nueva mañana, así también en tu llanto hay una luz de esperanza. Como después de la lluvia llega de nuevo la calma, el año nuevo te espera con alegrías en el alma.*»

La nostra societat té problemes d'esperança. La baixa natalitat, al marge de moltes altres consideracions, és un indicador inequívoc d'aquesta manca d'esperança. Gloria Estefan insisteix: «*Que en la vida hay tanto por hacer, deja tu llanto y echa pa'lante con fe.*» La fe, que és el nucli del cristià, l'impulsa, com Abraham, a esperar «contra tota esperança» (Rm 4,18). El meu desig per a tothom: «Que el Déu de l'esperança ompli la vostra fe d'alegria i de pau» (Rm 15,13).

Lluís Serra Llansana

Profetisme de la vida religiosa en un cristianisme de diàspora

Nota important. El P. Camilo Macisse, abans de Nadal, va comunicar que li han diagnosticat un càncer de colon, que ha de fer a Mèxic un tractament terapèutic i que, per tant, no podrà impartir la seva ponència al Simposi. En aquests moments s'estan ultimant les gestions per trobar una persona que pugui fer una veritable aportació a la nostra reflexió. Demanem des de l'URC pregàries per al P. Camilo, perquè recuperi la salut i puguem gaudir més temps de la seva presència i del seu mestratge. Agraïm la seva predisposició a col·laborar en el nostre Simposi.

Johann Baptist Metz escriu:

És que el Déu bíblic no vol ser, abans de res i sobretot, precisament això, consol per als destruïts pel sofriment, aquietament per als sacsejats pels terrors de l'existència? Aquí importa molt, al meu entendre, no interpretar de forma errònia les promeses de consolació bíblica. La nostra secularitzada edat moderna no ha pogut ni satisfer ni tampoc eliminar enterament l'anhel de consolació. Per això se'ns ofereixen avui a nosaltres, homes gairebé postmoderns, mites i rondalles com a potencials de consol. I la sensibilitat per acceptar-los arriba, evidentment, fins a estrats molt profunds d'aquesta cristiandat insegura. Pot ser que hàgim deixat en la penombra, sense explicar-ho bé ni a nosaltres mateixos ni als altres, el sentit bíblic del consol?

El Déu de Jesús no fa infeliços els homes. Però... els fa feliços? Respon a les nostres expectatives de felicitat? No ve al cas denunciar aquí, amb esperit misantròpic, aquestes

expectatives. Però sí ha de tenir-se en compte que avui dia s'estan propagant i imposant expectatives de felicitat que es neguen a admetre "la felicitat, inclòs el dolor", que no volen

saber res de felicitats a contracorrent del dolor i del consol i que més aviat treballen per la felicitat de cada individu mitjançant estratègies d'evitació del dolor i de la tristesa.

Dóna Déu aquesta felicitat? Una felicitat alliberada de tot dolor i de tot anhel? Va ser, en aquest sentit, feliç Israel amb Jahvè? Va ser Jesús feliç amb el seu Pare? És aquesta la felicitat que transmet la religió fonamentada en la Bíblia? Concedeix aquesta religió una tranquil·la autoreconciliació, una conscienciació de nosaltres mateixos sense trobar a faltar res? Respon a les preguntes? Compleix els desitjos, almenys els més ardents? Ho dubto.

Per què, llavors, Déu? Per què les nostres pregàries? Pregar a Déu per Déu mateix és l'única informació que sobre la pregària proporciona Jesús als seus deixebles. En tot cas, així llegeixo el passatge central de Lc 11,1-13, especialment l'últim versicle. Ben mirat, no va donar cap altra classe de consols. I, de qualsevol forma, la seva promesa de consolació no ens arrabassa a un regne mític d'harmonia distesa i d'evident reconciliació capaç d'identificar-nos amb nosaltres mateixos.

(Johann Baptist Metz & Tiemo Rainer Peters (1992), *Pasión de Dios. La existencia de órdenes religiosas hoy*. Barcelona: Herder, pp. 28-30)

DATA	22 de gener de 2011, dissabte
LLOC	Barcelona Col·legi La Salle Bonanova
PROGRAMA	09.30 h Lliurament del material 10.00 h Presentació del Simposi 10.15 h Primera ponència L'itinerari profètic de la vida religiosa a Catalunya en trenta anys de canvis Jesús Renau , jesuïta 11.15 h Descans 11.45 h Segona ponència Profetes en un cristianisme de diàspora 13.00 h Col·loqui 13.45 h Dinar 16.00 h Tercera ponència Una relectura profètica i agosarada: El que és nou demana novetat Margarida Bofarull , societat del Sagrat Cor 17.00 h Clausura 17.30 h Fi del Simposi
PREU	Inscripció al Simposi: 10 € Inscripció al Simposi + dinar: 25 € Les reserves al dinar es realitzaran per ordre rigorós d'inscripció fins a un límit de 400 inscrits. Si superen aquest nombre, només podrà haver-hi inscripció al Simposi
INSCRIPCIONS	UNIÓ DE RELIGIOSOS DE CATALUNYA Dos procediments d'inscripció: ► Telefonar a la Noemí (de dilluns a divendres, de 3 a 7 de la tarda) al número 93 302 43 67 ► Escriure un correu electrònic a urc.info@gmail.com , amb el nom, cognoms, institut religiós, adreça electrònica i telèfon, tot indicant en l'assumpte: Simposi

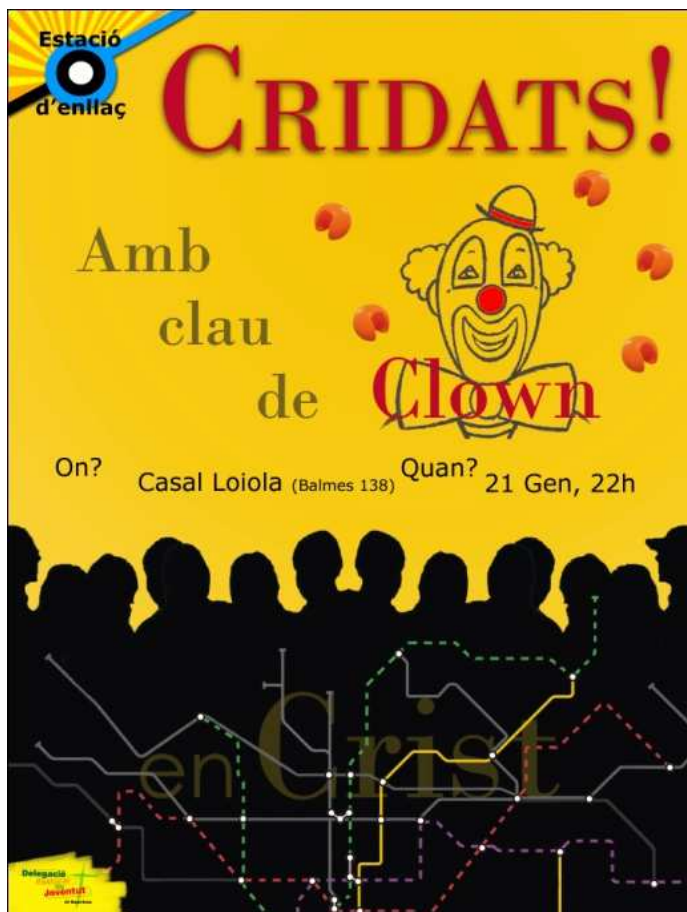
PAGAMENT

Ingrés o transferència bancària al número de compte de "la Caixa"
2100-3040-06-22-00340826

Indiqueu el nom i el cognom de la persona que s'hi inscriu i al costat la lletra S

No espereu a fer les inscripcions a l'últim moment!

Estació d'enllaç: "Cridats! Amb clau de 'clown'"

CRIDATS!

Estació d'enllaç

21 gener 2011

Casal Lloiola

(Balmaes, 138 22-24 hores)

Ja han passat les festes de Nadal, ja hem estrenat un Nou Any i els Reis tot just estan fent el viatge de retorn "per una altre camí".

Us heu fixat, quan els mags descobreixen Jesús, tornen per un altre camí, potser això també sigui causa que després de sentir la crida (Els veieren l'estel) i tenir l'experiència de Jesús (el trobaren en una menjadora) puguem descobrir nous camins, nous estils de vida per comunicar la nostra experiència de vida, noves maneres de ser testimonis de l'Evangeli.

També el Circ evoluciona, encara queden d'aquells circs més clàssics, de feres, acróbates... amb caravanes blanques amb sanefes blaves i vermelles... D'uns anys

ençà hem descobert el circ contemporani, a l'estil del Circ du Soleil, on un guió que porta a un món meravellós i fantàstic ens farà constatar que la creativitat i l'originalitat ens ajuden també a descobrir la realitat.

Això farà el nostre "clown" de l'estació d'enllaç. De manera creativa ens aproparà a uns testimonis que ens diran quins canvis (tornar per un altre camí) ha comportat la seva trobada amb Jesús (descobrir-lo en el pessebre).

Tots i totes estem convidats a assistir, i a descobrir, acompanyats per un "clown" i guiats per diferents testimonis, com Déu també ens crida i pot fer canvis en les nostres vides.

Us esperem a la propera Estació d'enllaç.
I no oblideu convidar els joves del vostre entorn.

**Vocalia de Pastoral Juvenil i Vocacional de l'URC
Delegació de Pastoral de Joventut de l'Arquebisbat de Barcelona**

2011, celebracions de l'Any Internacional

Any Internacional de la Joventut (12 d'agost de 2010 - 11 d'agost de 2011)

El lema oficial de l'Any Internacional de la Joventut és **Our Year. Our Voice.** (El nostre any. La nostra veu.)

Durant l'Any Internacional, les Nacions Unides es concentraran en tres objectius principals: augmentar el compromís i la inversió en els joves, incrementar la participació de la joventut i l'associativitat i augmentar l'enteniment intercultural entre els joves.

"L'Any Internacional pretén fomentar la participació completa i efectiva de la joventut en tots els aspectes de la societat", va dir Nicola Shepherd del Programa de la Joventut de les Nacions Unides.

"Animem tots els sectors de la societat a treballar juntament amb la joventut i amb les organitzacions de joves per entendre millor les seves necessitats i preocupacions i per reconèixer les contribucions que ells puguin fer a la societat."

Font: http://www.cartagena.es/files/115-32324-DOC_FICHERO/ano_internacional_juventud_3.pdf

Any Internacional de la Química

Amb la celebració d'aquest any, que coincideix amb el centenari del Premi Nobel atorgat a Marie Curie per les seves aportacions a la química, es pretén conscienciar el públic sobre les contribucions d'aquesta ciència al benestar de la humanitat.

El director general de la UNESCO, Koïchiro Matsuura, va encomiar la decisió de l'Assemblea General i va acotar que "és indubtable que la química tindrà un paper molt important en el desenvolupament de fonts alternatives d'energia i l'alimentació de la creixent població mundial".

Font: <http://www.un.org/spanish/News/fullstorynews.asp?newsID=14450&criteria1=ciencia>

Any Internacional dels Afrodescendents

Amb la celebració de l'Any Internacional dels Afrodescendents es pretén enfortir les mesures nacionals i la cooperació regional i internacional en benefici dels afrodescendents en relació amb el gaudi ple dels seus drets econòmics, culturals, socials, civils i polítics, la seva participació i inclusió en totes les esferes de la societat i la promoció d'un major respecte i coneixement de la diversitat, la seva herència i la seva cultura.

Font: <http://www.oei.es/afro01.php>

Any Internacional dels Boscos

Els boscos i la seva ordenació sostenible poden contribuir significativament al desenvolupament sostenible, l'eradicació de la pobresa i l'assoliment dels objectius de desenvolupament convinguts internacionalment, inclosos els Objectius de Desenvolupament del Mil·lenni.

Font:

http://www.un.org/spanish/events/calendario/years/doc_y2011.html

Lucía Caram: "La crisi m'ha canviat la vida i la manera de pregar"

Gent corrent

Religiosa. Aquesta monja és el motor de la Fundació Rosa Oriol. Reparteix aliments a 3.200 persones a Manresa.

El Periódico - Informació publicada en la pàgina 72 de la secció de Contraportada de l'edició impresa del dia 02 de gener de 2011 - Catalina Gayà. Periodista

-Una monja de clausura capaç de moure cel i, sobretot, terra...

-A la meua comunitat sempre es va dir que ningú que vingués a demanar alguna cosa per menjar

marxaria amb les mans buides. Amb la crisi hem passat d'atendre de 4 a 5 persones cada dia a 30. Va arribar un moment en què ens va superar, i amics i associacions se'ns van unir.

-I va crear una fundació.

-Primer vam formar la Plataforma Ciutadana de Solidaritat. Érem 15 voluntaris. Una nit d'insomni, pensant en les factures d'aliments per pagar i en com es multiplicaven les famílies, vaig recordar que Rosa Oriol, de Tous, m'havia donat, feia dos anys, una targeta dient-me: «Si necessites alguna cosa, truca'm».

-I li va trucar.

-Ella havia parlat amb el cor. El 10 de juny del 2009 a les 2.30 hores li vaig escriure una carta. Dos dies després em va visitar amb la seva filla gran i va començar una col·laboració que va anar a més. Quan ens vam plantejar fer una fundació, no teníem capital fundacional i ella me'l va oferir.

-Perdoni, però la seva vida era contemplativa...

-Això m'ha canviat la vida! La crisi va deixar de ser estadístiques i es va convertir en cares. Cada cara és un drama! Va canviar la meua manera de pregar. Em va desinstal·lar.

-La va desinstal·lar?

-[Riu] Em sento expropiada per a utilitat pública. Sóc feliç i sento que la meua fe s'ha fet més forta i que m'ha humanitzat.

-Esperi: les altres germanes?

-Al principi va ser molt fort. El timbre sonava a cada moment i cada nit ens quedàvem fent entrepans. La tranquil·litat del monestir es va alterar una mica, però no es va perdre la pau. Les meves germanes van acollir la nova realitat amb una generositat que em meravella.

-Com funciona la fundació?

-Un centenar de voluntaris atenen les persones que se'ns deriven des de la Xarxa Social. Els voluntaris realitzen una acollida personalitzada, escolten la realitat de cada un i preparen lots d'aliments segons les necessitats personals. A més, coordinen les recollides d'aliments i aconseguen donacions.

-Quanta gent atenen?

-Vam començar al convent amb uns quants. Avui tenim 720 famílies, unes 3.200 persones, i el mal és que continua arribant gent.

-Hi ha associacions que critiquen l'assistencialisme que practiquen.

-Sempre n'hi ha que critiquen: o perquè se senten interpel·lats o perquè els molesta que es parli de pobresa o perquè sempre han estat treballant en associacions solidàries i temen que altres que vénen els prenguin la feina o la patent de la caritat. Li asseguro que avui tots som necessaris!

-Continuï, per favor.

-He sentit milers de vegades allò que s'ha de donar la canya i ensenyar a pescar. Però estem en una situació crítica! Primer el que cal fer és donar menjar. Si no, tindrem pescadors morts. No hi ha feina, el subsidi d'atur s'acaba i les ajudes són insuficients.

-Gens d'esperança?

-Nosaltres tenim en projecte cursos, l'obertura d'un alberg i volem arribar a tenir una borsa de treball. Volem posar en marxa una cooperativa o petita empresa que creï llocs de treball.

-Com ha respost Manresa?

-Imagini-s'ho: la plataforma funciona amb donacions de particulars que cada setmana ens fan arribar aliments. És increïble!

-Com es va fer monja?

-Sóc la cinquena de set germans. Sempre vaig estar molt vinculada amb el treball amb les persones empobrides, encara que la meva família estava molt ben situada. Em vaig fer monja als 18 anys, però de les que són al peu del canó, a les fronteres.

-Com ara.

-La crisi del *corralito* financer de l'Argentina i els nens que es morien desnodrits a Tucumán, la meva província natal, va avivar la meva passió pel món dels pobres. Em dol la injustícia i vaig fundar SOS Tucumán.

-I com va arribar a la clausura?

-Als 22 anys me'n vaig anar a un monestir: sentia una crida interior molt forta per la vida contemplativa. D'allà vaig saltar a València i més tard al monestir de Santa Clara de Manresa.

-D'on treu tanta energia?

-Cada dia és una oportunitat. A l'Argentina, com faig ara que visc a Catalunya, intentava viure amb il·lusió i amb passió. I aquest és el meu repte quotidià.

«Ens preocupa la situació de vulnerabilitat de dones i nenes»

Soledad Mena, responsable de l'Àrea de Justícia i Solidaritat de la Confer

Rosa María Jané Chueca – Catalunya Cristiana

Recentment s'ha presentat el document *Tràfic de persones amb fins d'explotació sexual. Propostes d'acció social i pastoral*, elaborat per la Conferència Espanyola de Religiosos (Confer), Càritas, Justícia i Pau, i els Secretariats de les Comissions de Migracions i Pastoral

Social de la Conferència Episcopal Espanyola. Aquest informe és el fruit d'un procés de reflexió col·lectiva i de compromís d'aquestes cinc institucions d'Església davant d'una situació d'esclavatge com és el tràfic de persones.

Com és possible que en ple segle XXI existeixi el tràfic de persones?

El tràfic de persones amb fins d'explotació sexual cal contextualitzar-lo en un món globalitzat i relacionat amb la marginació i la pobresa, està connectat amb les migracions internacionals i amb les desigualtats socials. L'augment de la migració il·legal i la creixent feminització de les migracions afavoreixen que aquest fenomen no únicament no minvi, sinó que augmenti. Són les esclaves del segle XXI perquè és un negoci molt lucratiu (és considerat el tercer, després del tràfic d'armes i drogues). Hi ha molts interessos que fan que no es tracti d'eliminar, sobretot econòmics, que jo crec que són els més poderosos.

Què és el primer que cal fer per aturar aquest

negoci?

Pregunta complexa perquè l'anàlisi d'aquest fenomen ho és. Si estem dient que està relacionat amb situacions de marginació i pobresa, caldria començar per aquí: per un repartiment equitatiu de la riquesa, perquè els països rics no exhaurixin les riqueses dels més pobres, que l'ajuda al desenvolupament sigui de manera que les migracions vagin minvant i el progrés es vagi donant en els diferents països. Més en concret, caldria tenir dades sistematitzades i fiables que proporcionin una visió clara sobre la situació actual que ajudin a establir polítiques basades en anàlisis rigoroses i a sensibilitzar la societat tant dels països d'origen com dels països de destinació.

Per què l'informe presentat se centra en el tràfic de persones amb fins d'explotació sexual?

Considerant l'existència d'altres fins del tràfic, com l'explotació laboral, la mendicitat, el tràfic d'òrgans..., s'ha escollit aquesta en concret perquè és la més freqüent, perquè és la que més es coneix en el treball pastoral i social amb les dones en context de prostitució i perquè ens preocupa la situació de vulnerabilitat i de desprotecció en què es troben les dones i les nenes.

L'informe ofereix propostes d'acció pastoral i social, en què consisteixen?

Les propostes que s'ofereixen es dedueixen del posicionament, la denúncia i el compromís que les cinc institucions d'Església fem. Ens posicionem a favor de les víctimes, denunciem que la informació és molt limitada, que la situació administrativa irregular dels immigrants posa en risc els drets de les víctimes, que les mesures de protecció i assistència són insuficients. Els compromisos van en línia de la sensibilització, el suport a accions d'incidència política, l'acollida i la protecció dels drets de les persones víctimes del tràfic i el treball en xarxa. En cadascun d'aquests apartats hi ha diferents accions.

Com s'ha arribat a aquest document conjunt?

El camí ha tingut les seves anades i tornades, ja que es va iniciar un plantejament amb algunes institucions el 2001. El que estava clar, i és el que ha motivat aquest informe, és que davant d'aquesta violació dels drets humans era necessari tenir un posicionament clar i una crida a la comunitat cristiana i a tota la societat a enfortir la creació de xarxes per lluitar eficaçment contra el tràfic d'éssers humans amb finalitats d'explotació sexual.

En què es tradueix aquesta crida?

En el fet que la societat s'interessi pel tema perquè hi ha força desconeixement de la importància d'aquesta realitat; formació, participació en jornades per aprofundir; que assumeixi una actitud de tolerància zero i es mobilitzi davant d'aquesta nova forma d'esclavatge; que no es contribueixi al negoci lucratiu de la prostitució tan lligat al tràfic; que donin suport a les iniciatives de denúncia, exigint que es desenvolupi convenientment el Pla de Lluita contra el Tràfic; que s'acullin les persones i se'n protegeixin els drets.

És un tema tabú?

És un tema poc conegut i crec que, de moment, no hi ha gaire interès a conèixer-lo.

Com ha canviat el tràfic de persones en aquests darrers anys?

No sabria què dir-li. És un fenomen encara invisibilitzat. Els mecanismes de detecció i d'identificació de víctimes adequats estan començant a ser eficaços, tot i que reconeixem que hi ha molt camí per recórrer. De tota manera, si aquest fenomen està unit al de la migració i, sobretot, a la de dones, en la mesura que això augmenta ho farà el tràfic de persones.

Com lluita la vida religiosa contra aquest fenomen?

Algunes congregacions religioses, sobretot femenines que tenen com a especificitat en el seu carisma l'atenció a dones en dificultat, han entrat en contacte amb la realitat de les dones víctimes de tràfic amb finalitats d'explotació sexual gràcies a la intervenció que duïen a terme en els contextos de prostitució, i han creat i adaptat els seus projectes i programes a tot el territori nacional. Actualment hi ha més de 30 actuacions d'aquesta mena a diferents indrets d'Espanya, algunes d'elles executades en col·laboració amb Càritas i de forma conjunta entre les dues entitats. Les accions que estan actualment realitzant s'articulen al voltant de quatre

línies principals, de caràcter integral i global: atenció directa i integral, prevenció i sensibilització, anàlisi de la realitat i treball en xarxa i incidència política.

Quin compromís esperen suscitar amb aquest informe?

Prendre consciència de la situació, sensibilitzar-se i actuar cadascun des del seu àmbit i les seves possibilitats perquè aquest fenomen, que és una violació gravíssima dels drets humans, no existeixi al món.

«Volem que a Manresa els agnòstics puguin reclamar espiritualitat»

Francesc Riera, superior dels jesuïtes de Manresa

C. M. – Catalunya Cristiana, 2 gener 2011

Molts dels racons actuals de Manresa continuen parlant-nos avui dia del pas de sant Ignasi de Loiola per aquella terra fa gairebé 500 anys. Francesc Riera, superior dels jesuïtes de Manresa, i membre del Patronat de la nova Fundació Cova de Sant Ignasi, ens presenta els grans objectius per tal que la irradiació ignasiana de Manresa sigui encara més intensa.

Què va significar Manresa per a sant Ignasi de Loiola?

L'any 2022 farà 500 anys que sant Ignasi de Loiola va viure onze mesos a Manresa, un període fonamental en el seu recorregut vital i espiritual. Va arribar a Manresa procedent de Montserrat, on havia escenificat, davant de la Mare de Déu, el fet de desprendre's de la prepotència i la violència del noble que des de sempre havia treballat per ser cada vegada més important. Davant de la Mare de Déu de Montserrat, el dia de l'Anunciació, es desprèn de l'honor dels vestits i de la violència de les armes. Després, en els seus onze mesos a Manresa, Ignasi fa l'experiència espiritual més forta i més impactant de tota la seva vida, de manera que, quan té 62 anys i els seus companys li demanen que expliqui la seva vida, arriba a dir que tot el que ha après al llarg de la seva vida no pot comparar-se amb el moment de plenitud viscut a Manresa. És a Manresa, on, en un moment concret, mentre s'encamina cap al Priorat de Sant Pau, s'asseu i nota que se li obren els ulls. No va tenir cap visió, però és un moment en què té una profunda il·lustració interior i qualla aleshores tot el camí fet a Manresa. Per això a nosaltres ens agrada pensar i dir que Manresa és el punt «fundant» de sant Ignasi i, per tant, de totes les espiritualitats que neixen de sant Ignasi.

Què va fer sant Ignasi al llarg d'aquests onze mesos?

Parlem de tres períodes. En un primer període és l'home lliure; l'home després de la riquesa, del poder, de l'honor, del prestigi, de la força de l'espasa, dels vestits nobiliaris. És el convers que se sent feliç gaudint de la vida, de la pregària, la penitència... Com que havia estat tan presumit, ara es deixa les ungles llargues, no es talla els cabells i té ganes de trencar amb la seva vida anterior. En un segon moment, tot aquest optimisme comença a declinar i arriba a preguntar-se a ell mateix: «Podré

aguantar-ho tota la vida?» Li fa tant de fàstic la seva vida anterior que entra en una crisi depressiva i de desolació, espiritualment parlariem de nit fosca. Aleshores els dominics li deixen un raconet al seu convent, a l'actual plaça de Sant Domènec de Manresa, i ell mateix explica que al costat del seu racó hi havia un forat, i que li vénen ganes de tirar-se daltabaix. És l'experiència de la foscor i del trencament interior però és també quan comencen a coure's els exercicis espirituals.

Aquesta etapa difícil s'acaba un bon dia i queda alliberat per Déu de l'infern que està vivint. Aleshores comença la darrera etapa, moment en què tot es fa clar, les coses es van lligant i té unes ganes immenses de parlar i ajudar la gent, d'ajudar les persones espiritualment i d'impartir-los els seus primeríssims exercicis. Aquesta etapa culmina amb la il·lustració del Cardener, moment en què mentre anava a pregar al Priorat de Sant Pau tot es fa clar.

Dins del patronat de la Fundació trobem l'alcalde de Manresa i el president de la Cambra de Comerç. Hi ha, per tant, un reconeixement ciutadà de l'empremta de sant Ignasi de Loiola a Manresa?

De fet, fa 450 anys que la ciutat de Manresa valora l'estada a la ciutat de sant Ignasi de Loiola. I des de sempre hi ha hagut una sintonia molt bona. Ja cap al 1570 la ciutat va posar un obelisc davant de l'Hospital de Santa Llúcia recordant l'estada de sant Ignasi per la ciutat. És un continu que l'Ajuntament de Manresa s'hagi anat preocupant pels aspectes ignasians. I això és així perquè sant Ignasi és manresà. D'altra banda, tampoc no podem negar que Manresa és molt conscient que arreu del món és coneguda en gran part per sant Ignasi. Hi ha 62 punts arreu del món (centres universitaris, col·leccions de llibres, cases d'exercicis...) que es diuen Manresa a causa de sant Ignasi. També cal dir que l'ajuntament és ben conscient que és un potencial turístic notable en el sentit que és molt important el turisme religiós que aporta tant sant Ignasi com la seu de Manresa.

Per què afirma que sant Ignasi és manresà?

Si bé és veritat que cadascú ens el fem nostre, hem de tenir en compte que sant Ignasi va dir que l'experiència espiritual, intel·lectual, humana... que va rebre a Manresa no tenia comparació amb les experiències viscudes en tots els altres llocs junts on va estar. En aquest sentit, podem tenir el nostre orgull de dir que sant Ignasi és manresà.

Quins són els objectius en la preparació dels 500 anys de l'estada de sant Ignasi a la ciutat?

Volem que aquests llocs que tenen un gran valor patrimonial i d'experiència espiritual, com són la cova, la casa d'exercicis i el santuari, estiguin adaptats a les situacions del moment actual. D'una banda, perquè cal anar-les restaurant i adaptant a les necessitats actuals i, de l'altra, perquè volem que la casa de Manresa es converteixi encara més en un centre internacional ignasià i obert a les altres religions.

La Fundació també permetrà l'organització i el finançament de totes les activitats necessàries. Quines són les millores immediates que s'impulsaran?

Volem retirar part del marbre de la cova i museïtzar-lo per tal de deixar-ne la pedra al descobert. L'objectiu, doncs, és que sigui un espai més auster, per això també retirarem una part de l'ornamentació que s'hi ha anat posant al llarg dels segles. Així mateix, hem de pensar que el santuari i l'església requereixen un procés de contínua adaptació i restauració. D'altra banda, el centre d'espiritualitat, especialment ara que està prenent un aire molt més internacional, necessita adaptar les seves instal·lacions i ampliar-les. Volem passar de les 59 habitacions actuals a les 74, i també hauríem de construir sales polivalents. Ens trobem que tot sovint tenim la casa plena i que no podem acceptar noves peticions. En part és així perquè hem creat dos cursos internacionals, un en castellà i un en anglès, que han tingut molt èxit d'assistència. Per exemple, el curs en anglès d'immersió ignasiana comença després de

Pasqua però ja el tenim totalment complet (36 persones), i el problema és que tenim 50 persones en llista d'espera.

Al llarg de l'entrevista també ha dit que un altre objectiu és el diàleg amb les altres religions. Com es plasma aquesta obertura al si de la Cova de Sant Ignasi?

La 34a Congregació General de la Companyia de Jesús va definir de forma ben clara que la missió del jesuïta és la fe, la justícia, el diàleg amb les cultures i el diàleg amb les religions, i tots aquests quatre aspectes barrejats. Des de fa anys a Manresa ens hem preocupat força de tot allò que tingui a veure amb la recerca de noves espiritualitats i, per tant, amb el diàleg amb altres tradicions religioses. Entenem que hem de treballar molt seriosament tot el que sigui el diàleg amb les altres tradicions religioses i el diàleg amb els que busquen espiritualment, ja siguin creients o agnòstics. Nosaltres volem que la casa de Manresa sigui un lloc en què els agnòstics puguin reclamar espiritualitat. Aquest és el front capdavanter del projecte que estem duent a terme.

S'ha de projectar més Manresa com a centre d'irradiació espiritual?

Tots els esforços perquè la Manresa ignasiana sigui coneguda són molt positius. Així mateix, la Companyia de Jesús, en les seves diverses obres, en aquest moment està fent un esforç especial perquè per a totes les persones d'àmbits ignasians i jesuïtics Manresa quedi recuperada com a punt de referència. El sol fet de preparar l'aniversari del 2022 també hi ajudarà. En aquest sentit, es vol muntar un camí de sant Ignasi que vagi de Loiola, passant per Montserrat, fins a arribar a Manresa i Barcelona.

Lectio divina per a la vida consagrada

LECTIO DIVINA PARA LA VIDA CONSAGRADA Y ALGUNAS PROPUESTAS DE LECTURA ORANTE DE LA PALABRA DE DIOS

Autors: HUERTA PASTÉN, EDUARDO

Data de publicació: 12/10

Editorial: Publicaciones Claretianas

Avui es viu en tota l'Església un temps de despertar espiritual lligat a la Paraula de Déu. Laics, sacerdots i persones consagrades troben en la Sagrada Escripura, més que mai, el seu aliment espiritual. En particular, la vida consagrada troba en l'Escripura la fonamentació del

seu ser a l'Església i la contínua inspiració per al seu discerniment, pregària i seguiment radical a Jesucrist.

Sens dubte, la Paraula serà, amb la seva capacitat innata de vigoritzar, renovar, contrastar i promoure, la que donarà a l'Església de Jesucrist el rostre que li correspon. La comunitat creient pot estar confiada que el que l'Esperit ja ha sembrat no pot romandre infecund.

En el present llibre, a més d'una important i clarificadora explicació del que és realment la Lectio Divina, es proposen uns exercicis de lectura orant que, evidentment, no eximeixen del necessari i insubstituïble esforç d'apropar-se directament a l'Esctura. L'esforç, sens dubte, mereixerà la pena.

Caputxins: trobada fraterna de Catalunya i Balears

ORGANITZA
CONSELL DE
LAICS
Caputxins de Catalunya

CRISTIANISME: **Interferències i** **Sintonies**

TROBADA
FRATERNA
Caputxins
de Catalunya i Balears
8 de gener de 2011
Riera de Sant Miquel 1bis
Barcelona

Interferències i Sintònies

Un dels fenòmens més sorprenents que ens toca de viure actualment és la dificultat de transmetre el Cristianisme en allò que realment és. Tenim una fe bellíssima, creadora de joia, de llibertat i de cultura fraterna, uns sants –morts i vivents- d'una humanitat extraordinària, unes obres socials i humanitzadores de primera categoria... I el que arriba a la gent és una imatge deformada, caricaturitzada, falsa del que és el Cristianisme. Què passa en la nostra societat perquè es produeixi aquest estrany fenomen? Per què la major part dels mitjans de comunicació magnifiquen els defectes i ignoren les grans aportacions de la fe cristiana? Per què regna la desinformació i la confusió? Per parlar-nos del rerefons de tots aquests obstacles i dificultats tindrem amb nosaltres a Antoni Puigverd, escriptor i articulista d'opinió a La Vanguardia.

No sols de dificultats volem parlar, sinó també d'iniciatives reeixides en la comunicació dels valors cristians. És el cas de l'experiència recent de la Setmana de Cinema Espiritual a Barcelona que aconsegueix, mitjançant el llenguatge de la nostra època, convidar a la reflexió sobre la transcendència i l'experiència religiosa. Ens la presentarà el seu director Peio Sánchez.

Els temes socials i l'atenció als desvalguts sempre ha estat una de les preocupacions de les nostres trobades, i més en uns moments com els actuals. Per això, li hem demanat a Enrique Richard, voluntari de la fundació Arrels, que ens expliqui la seva experiència d'acompanyament i atenció a les persones que viuen al carrer.

El lligam entre l'Espiritualitat i l'experiència de la Bellesa és un dels temes que ens acompanyen en els darrers anys. Enguany ens endinsarem en la música de Bach de la mà de Montse Matheu i el conjunt instrumental de Collsuspina. També ens acompanyarà una exposició de mosaics sobre la vida de Sant Francesc i Sant Pius de Marco Rupnik

10:00h

Pregària

10:15h

Presentació

10:30h

**Dificultats en la transmissió del
Cristianisme
ANTONI PUIGVERD**

12:00h

**Setmana de Cinema Espiritual
PEIO SÁNCHEZ**

13.00h

**Eucaristia a la Cripta
Presideix Fra Cinto Duran, provincial
Cants: CORAL STELLA DE SARRIÀ**

14.00h

Dinar.

Cal avisar la NÚRIA. Tel. 93 416 18 12
(de dilluns a divendres, de 9h a 13h i de 16h a 20h).

16.15h

**Acompanyant al carrer
ENRIQUE RICHARD**

17.30h

**INTERLUDI MUSICAL
Amb peces de J.S.Bach
a càrrec de
Montserrat Matheu i el conjunt
instrumental de Collsuspina**

Cristianisme i Justícia: activitats programades (gener-febrer 2011)

ACTES I CONFERÈNCIES

Pregària: “Des del clam dels oprimits”

45 minuts de reflexió, pregària i silenci, a partir d'un esdeveniment, un testimoni, i la lectura de textos bíblics.

Lloc: Església dels Jesuïtes de Casp (Capella de Sant Ignasi). C/ Casp, 27 (Barcelona)

Dates: 17 de gener

Hora: A les 20.15 h

Organitza: Cristianisme i Justícia, en col·laboració amb Justícia i Pau, Càritas i el Secretariat Diocesà pels Marginats

Entrada lliure

Conferència “Els dilluns dels Drets Humans”

Tema: “Prevenir, detectar i combatre els abusos sexuals”

A càrrec de: Jordi Pou Fernández. Pediatra a l'Hospital de Sant Joan de Déu (Barcelona), expert en la detecció de maltractament o abusos a menors.

Lloc: Cristianisme i Justícia. Roger de Llúria, 13. Barcelona

Data: 18 de gener

Hora: A les 19.00 h

Entrada lliure

Organitzen: Justícia i Pau – Cristianisme i Justícia

Primera Plana. Claus de lectura de les notícies del mes

Contingut: Un cop al mes s'ofereix la possibilitat de fer un seguiment dels principals esdeveniments de l'actualitat nacional i internacional.

A càrrec de: Luis Sols i Óscar Mateos

Data: 18 de gener

Hora: 19.30 h

Lloc: Cristianisme i Justícia. Roger de Llúria, 13. Barcelona

Organitza: Cristianisme i Justícia

Entrada lliure

I Cicle de Cinema sobre pobresa i exclusió social: “Endeutats”

Participaran: Carlos Losada, exdirector general d'ESADE i membre de Cristianisme i Justícia; i Ferran Vidal, director del documental

Lloc: Cinemes Alexandra

Data: 18 de gener

Organitza: Cristianisme i Justícia, Càritas Diocesana de Barcelona i Arrels Fundació, amb la col·laboració de Cinemes Alexandra

Conferència “Els dilluns dels Drets Humans”

Tema: “Causes i conseqüències de l'actual desordre financer mundial”

Lloc: Cristianisme i Justícia. Roger de Llúria, 13. Barcelona

Data: 7 de febrer

Hora: A les 19.00 h

Entrada lliure

Organitzen: Justícia i Pau – Cristianisme i Justícia

Grup de Trobades

Per a joves d'entre 18 i 35 anys que volen treballar qüestions socials i teològiques des de la perspectiva de la fe compromesa amb els més vulnerables de la nostra societat

Lloc: Cristianisme i Justícia. C/ Roger de Llúria 13 de Barcelona

Hora: 10:30 h

Data: 12 de febrer

Organitza: Cristianisme i Justícia

La participació és oberta però cal contactar prèviament per sol·licitar la inscripció.

Tel. 93 317 23 38 - info@fespinal.com

Llibres que marquen època

Obra: *Cien años de soledad*, de Gabriel García Márquez

Presentarà l'obra: Antoni Blanch

Lloc: Fundació Joan Maragall. C. València, 244 (Barcelona)

Data: 14 de febrer

Organitza: Cristianisme i Justícia i Fundació Joan Maragall

Pregària: “Des del clam dels oprimits,...”

45 minuts de reflexió, pregària i silenci, a partir d'un esdeveniment, un testimoni, i la lectura de textos bíblics.

Lloc: Església dels Jesuïtes de Casp. (Capella de Sant Ignasi) C/ Casp, 27 de Barcelona

Data: 21 de febrer

Hora: A les 20.15 h

Organitza: Cristianisme i Justícia, en col·laboració amb Justícia i Pau, Càritas i el Secretariat Diocesà pels Marginats

Entrada lliure

Primera Plana. Claus de lectura de les notícies del mes

Contingut: Un cop al mes s'ofereix la possibilitat de fer un seguiment dels principals esdeveniments de l'actualitat nacional i internacional.

A càrrec de: Luis Sols i Óscar Mateos

Data: 22 de febrer

Hora: 19.30h

Lloc: Cristianisme i Justícia. Roger de Llúria, 13. Barcelona

Organitza: Cristianisme i Justícia

Entrada lliure

Cine-Fòrum Cinema i societat

A càrrec de: Ignasi Salvat i Quim Pons

Hora: A les 19.00 h

Data: 25 de febrer

Lloc: Cristianisme i Justícia. Roger de Llúria, 13. Barcelona

Organitza: Cristianisme i Justícia

Entrada lliure

CURSOS I SEMINARIS

Seminari “Sentir-se Església en l'hivern eclesial”

Contingut: Viure la dimensió eclesial de la nostra fe en el context del món d'avui i en el context de la nostra vella església sembla no ser una tasca fàcil. Aquest seminari vol ajudar a reflexionar de manera esperançada i madura sobre aquesta crucial qüestió.

Prof: Víctor Codina **Dates:** 10, 17, 24 i 31 de gener; 7 i 14 de febrer

Seminari “No tenim un altre temps!”

Contingut: Són veritablement tan difícils per a la vida cristiana els temps que vivim? Què és el que els fa complicats? En aquest seminari tractarem d'analitzar les circumstàncies que marquen el seguiment del Crist en el món actual, quins són els reptes que hem d'afrontar i on hem de cercar respostes pràctiques.

Prof: Josep Rambla i Santi Torres **Dates:** 15, 19 i 26 de gener; 2, 9, 16 de febrer

Seminari “Com poder donar raó de la fe en un món on Déu no és evident?”

Contingut: Tenint en compte les aportacions de Copèrnic, Darwin, Nietzsche, Freud..., podem encara creure honestament? En tot cas, no hauríem d'admetre que la nostra trobada amb Déu és una pura il·lusió o, com a molt, un supòsit entre

altres? Què ens obliga a reconèixer la realitat mateixa de Déu en un món que només pot entendre's a si mateix tancant-li la porta a Déu?

Prof: Josep Cobo **Dates:** 13, 20 i 27 de gener; 3, 10 i 17 de febrer

Seminari “Diverses maneres de llegir l’Evangeli de Joan”

Contingut: La riquesa dels evangelis permet no només una lectura sinó diverses. Això esdevé d’una manera especial en el Quart Evangeli. En aquest seminari en farem una breu presentació.

Prof.: Oriol Tuñí **Dates:** 13, 20 i 27 de gener; 3 i 10 de febrer

Seminari “Desinformació: podem conèixer la realitat?”

Contingut: La majoria de ciutadans considera que després de llegir la premsa o veure els telediaris ja està informada. Un recorregut pels principals esdeveniments dels últims anys mostra que el que ha succeït no sempre és el que ens havien explicat. La desinformació és una constant. Què podem fer per saber realment el que passa? Text base: Pascual Serrano. *Desinformación. Cómo los medios ocultan el mundo*. Ed. Península. Madrid, 2009.

Prof.: Manel Marcet i Joan Travé **Dates:** 18 i 25 de gener; 1, 8, 15 i 22 de febrer

Seminari “El nomenament de bisbes a través de la història de l’Església”

Contingut: Un dels primers passos per a una necessària reforma de l’Església hauria de tocar al sistema de designació de bisbes. Des d’una òptica evangèlica aquesta reforma exigeix una profunda conversió a la millor tradició de l’Església i al seu magisteri que són contraris a la pràctica actual. Sense aquesta conversió pràctica pot passar allò que ja avisà el papa Lleó I: “Que els ciutadans es tornin menys religiosos del que convé”.

Prof.: José Ignacio González Faus **Dates:** 18 i 25 de gener; 1, 8, 15 i 22 de febrer

Seminari “Curar ferides, refer l’autoestima”

Contingut: La crisi, les malalties i la fragilitat de molts lligams ens fan sentir vulnerables. La nostra autoestima i relació amb els altres se’n ressent així com el compromís per un món més just i solidari. Reflexionarem i treballarem mitjançant diferents exercicis com ens condicionen les ferides i experiències doloroses per tal d’assolir una mica més de llibertat i confiança.

Prof.: Eduard Fonts **Dates:** 9, 16 i 23 de febrer; 2, 9 i 16 de març

Seminari “La revelació de la “justícia de Déu” en la Carta als romans

Contingut: Després dels quatre Evangelis, la Carta als romans és l’escrit del Nou Testament que més ha influït en l’Església en tota la seva història. El seminari proposa donar unes claus de lectura de la carta i mostrar que la revelació de la “justícia de Déu” segueix sent avui bona notícia per al món, i de manera especial per a les majories empobrides, excloses i marginades. I, a la vegada, mostrar com la “justificació per la fe” és l’origen de la vida creient de tota persona cristiana.

Prof.: Xavier Alegre **Dates:** 21 i 28 de febrer; 7, 14, 21 i 28 de març

Lloc: Tots els seminaris tindran lloc al centre d’estudis Cristianisme i Justícia. C/ Roger de Llúria, 13 de Barcelona.

Informació i inscripcions:

Cristianisme i Justícia. C/ Roger de Llúria, 13. Barcelona

Tel. 93 317 23 38 – e-mail info@fespinal.com -<http://www.fespinal.com>

CEVRE: curs sistemàtic de formació inicial – Inici del segon trimestre

El dia 10 de gener s'inicia el segon trimestre amb una sessió monogràfica que completa el tema de consagració i vots.

El dia 17 de gener s'inicien les classes amb les matèries i els professors següents:

El seguiment de Jesús - Toni Torrelles

La vida en missió - Miguel Àngel Calavia

Vivència sagraments - Josep Roca

Aproximació al Nou Testament - Ignasi Ricart

El calendari va del 17 de gener al 21 de març i comprèn 10 sessions (17 gener, 24 gener, 31 gener, 07 febrer, 14 febrer, 21 febrer, 28 febrer, 07 març, 14 març, 1 març). A partir d'aquesta data i abans de Setmana Santa, s'inicien les matèries del tercer trimestre.

El 9 d'abril tindrà lloc una trobada de recés i preparació a la Setmana Santa.

Programa “Signes dels temps” a TV3 – 9 de gener, diumenge

Continguts: Entrevista a **José Ignacio González Faus**, jesuïta, teòleg i autor del llibre *Otro mundo es posible... desde Jesús* / Treballs premiats en el tercer concurs d'animacions per la pau organitzat per la Fundació per la Pau / Presentació de la Jornada Mundial de la Joventut Madrid 2011. Conversa amb Marisa Jiménez, directora del Secretariat Interdiocesà de Pastoral de Joventut / Espai de Patrimoni, recorregut pel patrimoni arquitectònic religiós de Catalunya / Espai d'Idees / L'apunt de l'Evangelí

Emissió: TV3 Hora: 9 h - TV3CAT: 10 h - Internet: www.tv3.cat/signes

Contacta amb nosaltres

Lluís Serra	Secretari general de l'URC i director del CEVRE	sec.urb@confer.es
Noemí Pujol	Secretaria de l'URC i del CEVRE	urb.info@gmail.com
	Informatiu <i>Horeb</i>	horeb.urb@gmail.com

UNIÓ DE RELIGIOSOS DE CATALUNYA

Plaça d'Urquinaona, 11, 2n 2a (08010 Barcelona) Tel. 93 302 43 67 · Fax 93 412 38 82
Secretari general: sec.urb@confer.es / Secretaria: urb.info@gmail.com / Informatiu: horeb.urb@gmail.com
<http://urb.confer.es>